

[Jørgen Jørgensen.]

forslaget tilsigter, som er gaaet Gang paa Gang inden for Slagteriomraadet, og som nu ogsaa maa være Løsningen paa denne Konflikt: at Forslaget her ophøjes til Lov. Jeg anbefaler den Indstilling, som foreligger fra Udvalgets Flertal, og som vi støtter.

Stærmosen: Den trykte Udvalgsbetænkning er jo saa kortfattet, at den ikke giver nogen som helst Oplysning om de Forhandlinger, der har været i Udvalget, og som først fremkommer ved Debatten her i Dag. Det er ret vanskeligt for en Gruppe, der ikke kan deltage i Udvalgsarbejdet, at skulle afklare sin Stilling til Spørgsmaalene udelukkende paa Debatten her i Salen, og den Vanskelighed vil jo sikkert ogsaa forstaas, naar det som her tydeligt fremgaar af Debatten, at der er vidt forskellige Opfattelser af Mulighederne for andre Løsninger end dem, Forslaget anviser. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, som lige har talt, sagde, at alle Forligsmuligheder er afprøvet, og paaviste det i sin Tale, medens det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft jo i sin Tale hævdede, at nye Muligheder for Forlig stadig eksisterede og burde prøves.

Naar man ikke har kunnet deltage i Udvalgsarbejdet, er det overordentlig vanskeligt at vurdere, hvilken Fremstilling man skal lægge mest Vægt paa, og hvilken Fremstilling man skal antage som den rigtige, som den mest nøgterne Vurdering af de virkelige Muligheder. Ikke alene dette Forhold, men ogsaa det, at vi nu skal til at opleve en Afstemning i en Interessekonflikt, hvor vi her i Salen vil se et lille Flertal for Regeringens Forslag og et stort Mindretal imod, gør, at vi fra vor Side maa understrege, hvad jeg allerede bemærkede ved første Behandling af Lovforslaget, at det er meget betænkeligt, at denne Forsamling skal betragtes som kompetent til at afgøre en saadan Konflikt. Det hænger efter min Mening sammen med, at man fra adskillige Sider ikke vil erkende de nye Vilkaar, som det økonomiske Liv nu lever under, som andet end midlertidige; man vil ikke anerkende, at vi nu er inde i en Periode, og at vi ogsaa i den Fremtid, som vi har Pligt til at tage et Ansvar for, vil leve under Tilstande, hvor Staten maa have Indflydelse paa hele Indkomstfordelingen. Jeg siger ikke dette som Udtryk for et Ideal, vi har, eller som vi ønsker at realisere, men jeg siger det blot som Udtryk for en Virkelighedserkendelse, der maa føre til, at vi paa dette Omraade, paa Interessekonflikternes

Omraade, tager Mod til os og prøver at finde frem til den institutionelle Opbygning af nye Instanser, som med større Tillid, end Rigsdagen er i Stand til at gøre det, kan afgøre Konflikterne.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen udtalte, at det vilde være en Ulykke, hvis Lønningerne blev en politisk Kæstebold. Ja, det er netop en Udtalelse som denne, der viser, at man endnu har sin Tankegang liggende i en fjern og forsvunden Guldalder. Selv om man kan sige, at selv om Lønfastsættelsen, selv om selve Fastsættelsen af Tarifferne ligger hos Organisationerne nu, efter at Strejkeforbudet er ophævet, saa er dog hele Indkomstfordelingen paa mange Maader paavirket af Statens Indgreb. Den er paavirket ved Landbrugsordningerne, den er paavirket ved hele Prispolitikken. Indkomstfordelingen er paavirket ogsaa ved den moderne Socialpolitik, som staar foran en Udvidelse og kommer til at betyde mere, end den gør i Øjeblikket, for selve Indkomstfordelingen, og naar det er saadan, er det ikke alene en formel, men ogsaa en uvirkelig Betragtning at sige, at Lønningerne ikke ogsaa er politisk bestemte. Vi maa tage Mod til os og erkende Situationen og lægge vore Betragtninger an i det frugtbare Helhedssyn, som f. Eks. den højtærede Finansminister ved flere Lejligheder har talt om og har talt ud fra.

Dette principielle Synspunkt har jeg fundet Anledning til at understrege paa Grund af de meget uheldige og beklagelige Forhold, hvorunder vi nu skal til at gaa til Afstemning i en Interessekonflikt. Jeg vil, som jeg gjorde det ved første Behandling, give det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen Ret i hans Betragtninger om Slagterikonflikten: det er et Samfundshensyn, som man nu maa bøje sig for, at denne vigtige Produktionsgren faar Mulighed for at træde i Virksomhed hurtigst muligt; det er Hensynet til Afsætningen, ogsaa udadtil til Ulandet, Hensynet til den vigtige Fødevarerproduktion, der her er Tale om, som nødvendiggør, at dette Lovforslag gennemføres. Vi vil deltage i Afstemningen for Lovforslaget, men vi gør det med en dyb Beklagelse af, at det ikke har været muligt at samle en langt, langt større Enighed om det, end jeg formoder, Tilfældet vil blive.

Starcke: Vi fra vor Side forstaar godt, at det under den nuværende ulykkelige Situation kribler i Fingrene paa den højtærede Statsminister efter at bringe Konfikten og Strejken til Ophør; for i en Tid, hvor der trænges til Arbejde og Arbejde, er